

De weilanden met cipressen-
lanen is Umbrië op zijn best.
Kenners noemen de regio
dan ook het Toscane van
vijftig jaar geleden.

La Vita con Vespa

Genieten van het goede leven in Umbrië

TEKST EN FOTOGRAFIE GERRIT OP DE BEECK

Vespa-rijden in Umbrië is leven in de sfeer van toen 'la vita' nog 'dolce' was! Cipressen in het gelid, heuvels als eilanden rond Città della Pieve.

Met het icoon van de scooterindustrie zoem je als een wesp langs vier lussen door Umbrië. Onderweg bewonder je de duomo in Orvieto, slenter je in devotie door Assisi of droom je van lokale schone Monica Bellucci terwijl je zit te vissen op het meer van Trasimeno. Ook stoppen bij iedere aanbevolen trattoria is een goed idee. 'Godere la vita con Vespa.'

Kasteeldame Rikke exploiteert naast de kasteelbezoeken ook een schitterende agriturismo in enkele bijgebouwen.

De pseudowereld van Dalí in La Scarzuola.

De Deen Lorenzo Misciattelli ruilde Kopenhagen voor Montegiove. Hij is nu een enthousiaste wijnmaker die volgend jaar zijn eerste fles op de markt brengt.

Een Vespa heeft totaal geen agressieve look, wat je van sommige zware motors niet kunt zeggen. Vele Italianen leren dan ook rijden op hun 'auto met twee wielen'.

Vier dagen met een Vespa scheuren door de groenste regio van Italië.

D

e sublieme heuvels van Umbrië gingen decennialang gebukt onder de overschaduwende populariteit van het driemaal grotere en veel bekendere Toscane. Deze regio had immers geen scheve toren, geen door Michelangelo gecreëerde David, er was niet eens een kuststrand. Maar die omstandigheden hebben Umbrië uiteindelijk geen windeieren gelegd. In het merkwaardig verstrengelde berglandschap is de groene natuur tot op vandaag nog onge-rept, badend in een gelaten blijmoedigheid die 'serenità' genoemd wordt. De heuvelsteden hebben zo'n authentieke uitstraling dat ze wel uit het brein van een animatieteke-naar lijken te komen. En de sfeer is zo puur Italiaans dat je meteen begrijpt waarom onze voormalige premier Guy Verhofstadt - luidens de gespecialiseerde pers - ondertus-sen Toscane ruilde voor Umbrië.

Zingende nonnen en nieuwe wijn

Twijfel niet, er schuilt een Italiaan in elk van ons! Bij zons-opgang verlaten we onze uitvalsbasis Città della Pieve. Hier hadden de Etrusken en de Romeinen ook al hun tenten op-gesteld en werd een van de belangrijkste schilders uit de Umbrische schilderkunst van de vijftiende eeuw geboren: Pietro Vannucci, bekend als Il Perugino, leermeester van Raffaello Sanzio. Sinds we onderweg een *dolci freschi* met cappuccino - powered by illy - tot ons namen, gaan we met meer souplesse door de bochten, dringen we ons meer op in het verkeer en sturen we de 125cc Vespa vooral met meer sexappeal door heuvel en dal. *Molto bene!* Het kleine stadje Montegabbione, zelden vermeld in toeristische gidsen, da-

teert uit de tijd toen de dieren nog spraken. Door de hoge ligging ten opzichte van de omringende dorpen in de buurt wordt het als een voormalige bewakingspost gezien voor wat ooit de grens was tussen Orvieto en Città della Pieve. We hebben een afspraak met kasteelheer Lorenzo Misciattelli en echtgenote Rikke in het naburige Montegiove, een Deens koppel dat de imposante dertiende-eeuwse burcht in 2003 erfde van Lorenzo's grootvader. Ze besloten Kopenhagen te verlaten en een nieuw leven te be-ginnen in Italië. Rikke renoveerde essentiële delen van het kasteel en bracht het terug tot de ware pracht en praal; Lorenzo schoolde zich om tot wijnmaker. "Tot 1985 werd hier typische lokale kasteelwijn geproduceerd", vertelt de goedlachse Deen, "en toen viel de productie plots stil. Ik wil het weer nieuw leven inblazen. Vorig jaar heb ik geïnves-teerd in hardware en werd er voor de eerste keer opnieuw geplukt. In 2008 hadden we ongeveer zeventuizend liter opbrengst, en 2009 zal minstens twintigduizend liter opleve-ren. Een externe wijnconsultant wil in maart 2010 de eerste botteling uitvoeren, een blend van sangiovese, merlot en sagrantino. Vijfduizend flessen waarvoor we nu een etiket ontwerpen, en dat mag best wat afwijken van de klassieke aanpak." Lorenzo denkt dan aan de 'Angelina Da Montegiove'-zusters, lokale franciscaneronnen die twee-maal per jaar in de kapel van het kasteel met hun nieuwe volgelingen komen zingen. Hier wordt immers het originele, loodzware misliederenboek uit 1725 bewaard, een uniek exemplaar. Lorenzo toont ons het meesterwerk. "Zou dat niet mooi staan op ons etiket?" lacht hij. Daarna wil hij ons per se het actuele product op vat laten proeven. We weige- >

Pasta van de dag in Trattoria Al Camino Vecchio in Assisi.

ren beleefd, wijzend naar de Vespa's die we straks over de steile, onverharde invalsweg terug naar beneden moeten sturen. Maar er helpt geen lievemoeieren aan, Lorenzo heeft de glazen al vast.

Een Dalí lookalike

"La Scarzuola is maar tien minuten rijden", had de hoogblonde Deense gastvrouw ons nog nageroepen. "Maar voorzichtig, de toegangsweg is gevaarlijk bochtig." Vijftien minuten later geven we de belkoord een stevige trek. Oei, wat is dit? Zijn we in de wereld van Dalí terechtgekomen? La Scarzuola is een oud klooster gesticht door Sint-Franciscus in 1218 en in 1956 gerestaureerd door de Milanese architect Tomaso Buzzi. Buiten de restauratie van het oorspronkelijke klooster maakte Buzzi er een fascinerend monumentaal complex van, met het idee van 'een ideale stad' in het achterhoofd. "Daar waar het profane en het heilige samenkomen in tuinen, waterpartijen en andere architecturale elementen", vertelt de aangespoelde Aussie die hier al 21 jaar de bezoekers rondleidt. "En dat zijn zeven theaters, een akropolis en ontelbare geheime gangen." Inderdaad, het complex straalt een en al gekte uit. Het is dan ook gebouwd in opdracht van een klein mannetje dat zich onsterfbaar waande en zijn zussen zelfs verbod om te huwen zodat het familiekapitaal intact zou blijven. Wanneer Buzzi in 1981 het tijdelijke voor het eeuwige ruidde, beloofde zijn neef Marco Scolari het 'meesterwerk' van zijn oom af te werken. "Vandaag zijn de herstelwerken zo goed als ten einde", zegt Lorenza, die zich al jaren bekommert om de fresco's. "Maar echt gedaan hebben we nooit natuurlijk." In Ristorante Tulliola in Ospedaletto bekomen we van het aanschouwde kitschpaleis. Met één oog naar de mid-dagshow op tv bereidt de chef ons een schitterende pasta met spek en gorgonzola. Nu is het nog veertig kilometer naar Orvieto, een van de toptienhoogtepunten van Umbrië, een locatie die geen reiziger mag missen.

Hoog op de tufrots

Steile wanden van tufsteen en resten van oude vulkanen eeuwenlang blootgesteld aan de grillen van de natuur vormen het decor van de middeleeuwse stad Orvieto, schitterend gelegen bovenop een tweehonderd meter hoge rots. De majestueuze pracht wordt echter verstoord door een reëel gevaar voor aardverschuivingen. Enorme spijkers van veertig meter lang en overvloedige betoninspuitingen moeten nu voorkomen dat de heuvel erodeert. Orvieto, visueel een eiland tussen de wijn- en olijfgaarden, gaat er prat op een van de mooiste duomi van Italië te bezitten. In 1290 zegende de toenmalige paus de eerste steen, maar er zou uiteindelijk meer dan driehonderd jaar aan gebouwd worden. De blikvanger is de façade met een grandioos kunstzinnig pilaarrelief. In de zeventiende eeuw werden daar – het kon niet op – weelderige mozaïeken aan toegevoegd. Het geheel doet denken aan een uitvergroot relikwie, vooral wanneer we in de late namiddag vanuit de Corso Cavour het plein opwandelen, waar het warme zonlicht de voorgevel bespeelt. Schitterend! >

Orvieto gaat er prat op een van de mooiste duomi van Italië te bezitten.

Marilena, chef Ingrid en Giovanni van Trattoria Al Camino Vecchio in Assisi. De bevolking van Umbrië wordt omschreven als 'gens antiquissima', een oud en trots volk.

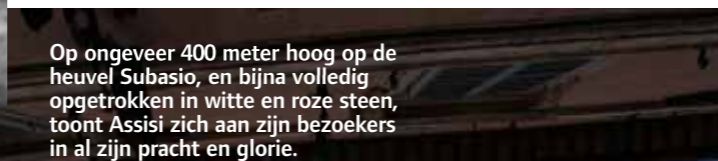

Lorenza restaureert de fresco's in La Scarzuola.

Loodzwaar misliedenboek uit 1725 in Montegiove.

Op ongeveer 400 meter hoog op de heuvel Subasio, en bijna volledig opgetrokken in witte en roze steen, toont Assisi zich aan zijn bezoekers in al zijn pracht en glorie.

Wandelen in Assisi is wandelen in het verleden. Als in filmdecors schuifelen de franciscanen over de witte en roze Subasio-steen.

We installeren ons op een terrasje, bestellen een frisse Peroni-pils en aanschouwen hoe een late zonnestraal uitsterft op de bronzen panelen van de versierde hoofdingang. Dat we de terugtocht naar Città della Pieve dan na zonsondergang zullen moeten bollen, hebben we er graag voor over.

Naar de wijn en de heiligen

Ook dag twee belooft een mooi gevuld programma. Eerste stop is Toriano, een wijndorp even ten zuiden van Assisi. Dit kleine gehucht met vijfduizend zielen rond een middeleeuws kasteel dankt zijn naam aan de toren (Toriano = Torre di Giano, meteen het enige deel van de vesting dat nog overeind staat) en de kwaliteitswijnen van de Lungarotti-familie. De wijnbouw dateert hier al uit de tijd van de Etrusken, maar het is pas recentelijk dat de producenten uit de streek de moeilijke weg naar exportkwaliteit bewandelen. Gangmaker is dus het wijnhuis Lungarotti, en hun inspanningen werden beloond met de toekenning van de 'appellation d'origine contrôlée et garantie' (DOCG) aan de Torgiano Rosso Riserva (minstens zeventig procent sangiovesedruif met rijping van drie jaar waarvan minstens zes maanden op flessen). Giorgio Lungarotti en zijn vrouw Maria Grazia hebben ook een museum opgericht. Het opende de deuren in 1974 en wordt als een erezaak door de familiale Fondation Lungarotti beheerd. Omdat de Vespa's toch even moeten rusten - zo leggen we dat onszelf uit - laten we ons een zachtgekoelde Brezza welgevallen. En die weet alle gehemertes te verleiden.

Paternosters en pizza's in Assisi

Dan is het tijd voor de hoofdschotel: Assisi, het Scherpenheuvel van Umbrië. Frankrijk heeft Lourdes, Spanje heeft Santiago de Compostela, Italië heeft Assisi. Paternosters en pizza's, heiligenbeelden en terrasjes. Namaakpistolen en jaarkalenders van jonge priesters...

in Assisi hangen ze in de overvloedige souvenirtentjes broederlijk naast elkaar. Assisi heeft zichzelf goed georganiseerd en leidt de hordes pelgrims - op sommige dagen tot tienduizend bezoekers - zonder pardon naar de talrijke betaalparkings aan de rand van de stad, waar een dagticket flink wat euro's kost. Hoezo? Is dit niet de locatie van een orde die armoede en eenvoud predikte? Ach, gelukkig hoeft je voor een Vespa niet te betalen. Vanaf dan gaat het te voet, want Assisi is grotendeels autovrij, een niet-onbelangrijk detail voor wie als onvermoeibare wandelaar de stad in alle rust wil ontdekken. Hoop op deze glooiende heuvelrug banen jaarlijks circa vier miljoen pelgrims zich een weg door de smalle straatjes met als einddoel de dubbele kerk van San Francesco. Daarvoor is Sint-Franciscus verantwoordelijk, zoon van een rijke Italiaanse koopman die niet echt voorbestemd was om naam te maken bij het nageslacht. Na een woelige jeugd wikkelde hij zich in oude lappen, bond een touw rond zijn middel en predikte blootsvoets de lofzang van de armoede en menselijkheid. Hij richtte samen met Sint-Clara de orde van de clarissen op en schiep ook zijn eigen orde: de bedelorde, later veranderd in de franciscanen. De mythische Sint-Franciscus leerde - naar het schijnt - ook met de vogels praten en ontving zelfs de stigmata van Christus. Anno 2010 is Assisi het drukst bezochte dorp van Umbrië. De stad is het ware centrum van deze streek en misschien zelfs belangrijker dan Rome. Noemen de Umbriërs hun regio graag het groene hart van Italië, dan is Assisi het epicentrum. Dit schitterende en vooral trotse stadje is vergeven van de kerken, gebouwd met veel Italiaans raffinement. Nergens werden twee vergelijkbare kerken gebouwd met zoveel goud en beelden. En in de heuvels schuilt een kasteel dat sinds de middeleeuwen zo goed als onveranderd is gebleven. De voorbije jaren werd er miljoenen renovatiegeld in straten en gevels gepompt. Veelvraat is San Francesco, de dubbele kerk die

La dolce Vespa

Ruim 65 jaar na zijn introductie blijft de Vespa de Piaggio een legende, een mythe die nog altijd standhoudt. De uniciteit is niet zozeer technisch (in de afgelopen decennia zijn veel veranderingen en vernieuwingen doorgevoerd, maar het basisconcept is onveranderd gebleven) of historisch. Nee, de ware kracht van een Vespa schuilt in het sociale. De Vespa is technisch gezien een industrieel product, maar in de diepere zin de etalering van een levensstijl. De Vespa verpersoonlijkt dromen. Voor vele Italianen maakte hij de weg vrij om zich - betaalbaar - bij een modernere wereld te voegen. Vooringenomen critici noemen de Vespa (die ze dan oneerbiedig als 'brommer' omschrijven, wat een schande is: zeg nooit brommer tegen een Vespa) een probleemkind, een garagebeest, maar dat is overdreven. De betrouwbaarheid van een Vespa is groot, maar hij vraagt wat aandacht. Laat ons zeggen: zoals een Italiaanse maîtresse. Trouwens, voor mooie dingen moet je sowieso tijd maken.

De kapel van La Scarzuola trekt jaarlijks honderden pelgrims. De fresco's zijn de blikvanger.

overduidelijk het langgerekte heiligdom domineert. Maar op 26 september 1997 sloeg het noodlot toe. In Umbrië beefde de aarde. Vooral de basiliek werd zwaar getroffen, en het duurde uiteindelijk twee jaar om ze weer toegankelijk te maken. Pas afgelopen september, twaalf jaar na de aardbeving, werd de laatste hand gelegd aan de restauratie van het fresco van het Laatste Oordeel.

Ecoheilige Sint-Franciscus

Assisi is trouwens niet alleen de stad van de bedelorde van de franciscanen, maar ook van een minder bekende vrouwenorde die hier in het begin van de dertiende eeuw werd gesticht. Pure jaloezie (niets vrouwelijks is hun vreemd), want de orde der clarissen liet zich vanaf het begin door de mysterieuze Sint-Franciscus inspireren. Op het einde van zijn leven stelde hij nog, wat men noemt, de 'Lofzang van broeder Zon' op, het eindresultaat van zijn leer over respect en liefde die de mensheid moet hebben voor alle levende wezens. Daarmee is hij natuurlijk het uitgelezen voorbeeld voor alle natuur- en dierenbeschermingsorganisaties van vandaag. In 1979 werd hij dan ook benoemd tot

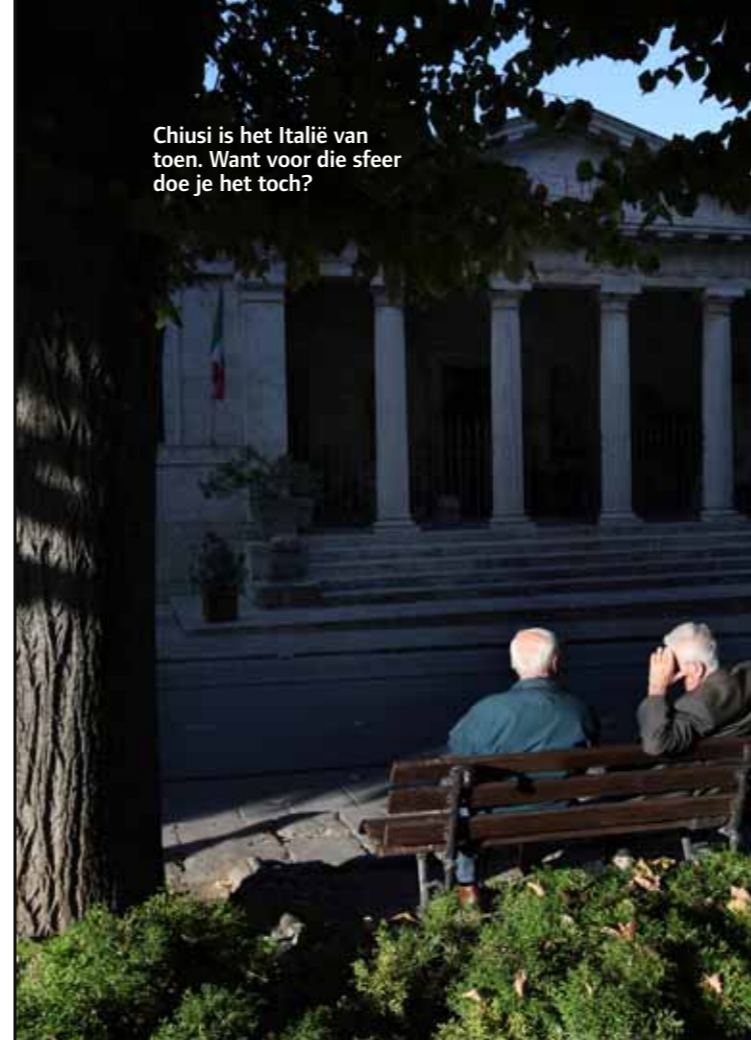

Gastvrouw Luana van het keramiekhuis Grazia in Deruta showt een unieke slangenvaas.

de patroonheilige van de ecologisten. Ook tijdens de namiddagtocht valt ons op hoe hoffelijk de Italiaanse autobestuurder omgaat met een Vespa-rijder. Hier word je niet opgejaagd noch ingehaald op twee centimeter afstand en krijg je geen claxonconcert als het allemaal niet snel genoeg gaat. Vespa's verrichten wonderen: ze relaxeren! Bovendien is Italië een land dat motorengeroem bewondert, voor hen is het hemelse muziek. We houden een laatste stop in het keramiekdorp Deruta, een stoude vesting met resten van de Romeinse tijd, zoals de drie poorten die deel uitmaken van de vroegere omwalling. Maar dit dorp is vooral befaamd om zijn keramiek uit de zestiende eeuw die in de talrijke artisanale ateliers levendig wordt gehouden. "Al wordt handenarbeid met het jaar duurder", legt Luana in het gereputeerde huis Grazia ons uit. "De grote Maiolichepotten, bedekt met lood of geëmailleerd én rijkelijk versierd, worden bijna onbetaalbaar. Maar omdat we ze traditioneel afwerken, hebben we klanten uit de hele wereld." We sluiten de dag af met een incident. Een van de Vespisten levert een gevecht met een wesp, verliest en een apotheekbezoek dringt zich op. Met de onliner 'ach, Vespa betekent dan ook letterlijk wesp' spoelen we 's avonds het incident door.

Vissen met de Vespa

Vanmorgen vroeg zijn we opgewonden als kinderen vertrokken voor de 112 kilometer lange 'Trasimeno tour'.

Chiusi is het Italië van toen. Want voor die sfeer doe je het toch?

Ondanks het schitterende zomerweer zijn handschoenen en een sjaaltje geen overbodige luxe. Het is fris in de wind! Boven de zestig kilometer per uur begint de ochtendkilte immers stevig te snijden. Een eerste stop is het mooiste natuurlijke terras van Umbrië: Panicale. Aan de ene kant ziet het uit op het meer, aan de andere kant op de weidse vallei van de Nestor. Als belangrijk militair bastion werd het al vermeld in 907 na Christus. Panicale - vaak vernield maar steeds weer opgebouwd - verwierf zijn gemeentelijke autonomie in 1070 en verkreeg van Perugia in 1386 het voorrecht om een griffioen op zijn wapenschild te zetten, toen een grote uitzondering. We zoeken een terrasje op - *cap-puccino prego!* - en genieten van het panorama. Niet té lang, want om halfelf worden we verwacht bij de viscoöperatieve in het historische vissersdorp San Feliciano aan het Trasimeno-meer. Dat maakt deel uit van het gelijknamige regionale park met een oppervlakte van 128 vierkante kilometer. Trasimeno is het vierde grootste meer van Italië met een maximumdiepte van zes meter en daarin drie eilanden: Maggiore, Minore en Polvese. "Dit meer is officieel toegelaten tot de 'Living Lake'-vereniging", legt visser Alexandro uit. "In 2006 werd een groen label geïntroduceerd dat een beperkte impact van de urbanisatie, behoud van de natuur, een goede waterkwaliteit en de aanwezigheid van flora en fauna met groot biologisch belang moet garanderen." San Feliciano dankt zijn faam aan de Val de S. Savino, de meest beschermde en visrijke zone van het

De kathedraal in Assisi is eigendom van het Vaticaan.

Umbrië by Vespa

In de zomer van 2003 lanceerden Oostendenaar Jean Devos, ex-hotelmanager in Afrika en duivel-doet-al, en zijn Italiaanse liefde Roberta een uniek product in de regio Piemonte (ten zuiden van Turijn): de **Vespa-tochten**. Het idee was om drie grote lussen te rijden, wat telkens een volle dag in beslag nam, met elke dag vertrek en aankomst in een charmant hotel dat de thuisbasis vormde. De tochten, respectievelijk **70, 60 en 120 kilometer lang**, werden allemaal naar een lokale wijn genoemd (Barolo, Barbaresco en Roero) en bovendien zeer gedetailleerd uitgestippeld. In het roadbook zaten niet alleen plannetjes, maar ook tips voor musea, wijnhuizen en restaurants. "We hebben het aantal te rijden kilometers inderdaad altijd beperkt", zegt Jean. "Het programma liet toe rustig te tafelen of een museum te bezoeken. Het laatste wat we beoogden, was er een wedstrijd van te maken. Integendeel, **het gaat erom traag te reizen en intensief te genieten.**" De formule werd een gigantisch succes. Straf, want je moet het maar doen om als Belg in Italië Vespa-tochten te organiseren, het lijkt wel het warme water uitvinden. Reserveerden in 2003 zo'n veertig pientere reizigers de tocht, dan waren dat er een jaar later al bijna vierhonderd. "Steeds weer klonk dezelfde vraag: wanneer gaan jullie ook andere regio's aanbieden?" zegt Jean. De koe werd bij de horens gevat: in 2005 werd Toscane gelanceerd, in 2008 volgde Le Marche. Vanaf het zomerseizoen 2010 vervoegt Umbrië de reeks.

Boven: San Feliciano dankt zijn faam aan de Val de S. Savino, de meest beschermde en visrijke zone van het meer.

Rechts: Visser Alberto toont trots de buit voor het eiland Polvese – wat ‘aan de wind blootgesteld’ betekent. Het is het grootste eiland van het Trasimeno-meer en wordt slechts bewoond door twee families.

meer. En daarom worden we even ‘visser voor één dag’. Niet dat we echt gaan vissen – dan moet je wel wat vroeger arriveren – maar Alexandro wil ons even per boot laten proeven van de uitzichten op het meer. Onderweg botsen we bijna letterlijk op Alberto, een oude vissersrot die volgens Alexandro “praat met de vissen en slaapt op het water”. De waterrat haalt net de vangst binnen en toont ons trots zijn mooiste exemplaren.

De schaduwen zijn al wat langer wanneer we na de late lunch vanuit Tuoro sul Trasimeno (waar de beslissende fasen van de oorlog tussen de legers van Caio Flaminio en Hannibal werden gestreden) de westelijke flank van de tour aanvatten. Kleine verlaten wegen, afgeplatte heuvels, weinig verkeer en badend in gouden licht... dat is pure scooterromantiek in Umbrië. *Splendido!*

Een lusje Toscane

Hoewel het niet tot de tour behoort, kunnen we het niet laten om een extra noordelijk lusje te rijden langs het betoverende Cortona, een bergstadje dat ooit deel uitmaakte van de Etruskische Twaalfstedenbond en als een van de oudste steden van Italië beschouwd wordt. Hier vocht niet alleen Hannibal tegen de Romeinen, maar ook Sint-Franciscus kwam hier regelmatig langs, al was dat waarschijnlijk niet om in vinotheek La Seletta te aperitieven en bij Pané e Vino op de Piazza Signorelli meesterlijk te dineren. De volgende stop is Chiusi, dat eerst Camars heette en vervolgens Clevsin. Het werd gebouwd in de zesde eeuw voor Christus op een heuvel die het vruchtbare Valdichiana

domineert. Het was een van de machtigste steden van de Etruskische ‘Dodecapoli’. We gaan het Nationaal Archeologisch Museum bezoeken, waar men uitzonderlijke archeologische vondsten uit de Etruskische beschaving bewaart, niet alleen keramiek, maar ook grafzuilen, sarcofagen en urnen in steen en terracotta. En dat kun je niet overal zien! Dan lonkt Montepulciano, net als Chiusi en Cortona Toscaans grondgebied. Dit wijndorp is gebouwd langs een steile bergkam in zandsteen en situeert zich op zeshonderd meter boven de zeespiegel. Het historische centrum is omgeven door omwallingen en versterkingen. Montepulciano is voornamelijk bekend om het majestatische van zijn paleizen uit de renaissance en de elegante pracht van de kerken. *Gourmands* kennen het door de Vino Nobile, een van de meest geapprecieerde Toscaanse wijnen en meteen ook een van de oudste Italiaanse wijnen. Hij moet minstens twee jaar rijpen vooraleer men hem kan proeven en hij wordt gemaakt van sangiovese en canaiolo. Na een voortreffelijke lunch in Osteria Acquacheta snorren we eigenzinnig richting Pienza, buigen dalwaarts zuidelijk af naar Casabianca en vervoegen in Chianciano opnieuw het roadbook. Geef toe, je laat toch geen tochtje door de zuidelijke Toscaanse Crete-landschappen liggen? Via Cetona rijden we gezapig de laatste kilometers naar onze uitvalsbasis. Voor de laatste keer halen we de contactsleutel om: de wesp zoemt niet meer. *Finito*, gedaan. Op de teller staat 485 kilometer, in het fototoestel zitten de mooiste hoekjes van een charmant stukje Italië, onder de arm dragen we een flesje olijfolie. *Ciao bella!* ■

Umbrië

PRAKTISCH

Vespa-rijden kan iedereen! Eén minuut technische uitleg en weg ben je. Dat geldt zelfs voor een tachtigjarige opoe. Let wel: word nooit overmoedig, want met zijn kleine banden beschikt een Vespa over een matige wegligging.

De formule is eenvoudig. De Vespa-tour van Umbrië (vijf nachten, vier dagen rijden) wordt in verschillende formules (van agriturismo tot luxe-hotel, één Vespa per persoon of duozitter,...) aangeboden. Een basispakket Bed&Breakfast en één scooter heeft een instapprijs van 510 euro per persoon. Onze tip voor wie geen ervaring heeft: huur een Vespa per reiziger! Duorijden is immers vermoeiender; wie achterop zit, ziet minder en het vergt meer rijervaring. Bij de pakketprijs is steeds het roadbook, de huur van de helm en een ba-verzekering – inclusief dekking diefstal – inbegrepen. De minimumleeftijd is 18 jaar en een Belgisch rijbewijs (maar geen motorrijbewijs) is natuurlijk verplicht. Benzine moet je extra betalen. Wie op zeker wil spelen, sluit ter plaatse een extra all-inomniumverzekering af. Info en reserveren: rechtstreeks via www.kaliumbatravel.com of via de touroperators Thomas Cook, Pegase, Live2travel en Jetair.

BESTE REISTIJD

Je kunt de hele uitgerekte **zomerperiode** (van begin april tot eind oktober) met vrije vertrek- en aankomstdagen reizen. **September en oktober** zijn de topmaanden. Het kleurenpalet is dan immers compleet, de hemel is staalblauw en er strijkt dikwijls ochtendmist neer. Vroeg reserveren is de boodschap.

ERHEEN

Voor wie niet met de wagen vanuit België reist: **Alitalia** vliegt driemaal per dag vanuit Brussels Airport non-stop naar Rome Fiumicino, op zeer aantrekkelijke uren. Aan boord geniet je nog van een gratis snack en drankje, en dat voor ticketprijzen die de strijd met de lowcostcarriers zeker aankunnen. Van daar is het 200 kilometer naar Città della Pieve. Vluchtinfo, tarieven en reserveren: www.alitalia.com.

AUTOHUUR

Je huurt via gigant **Sunny Cars** in Rome Airport al een wagen categorie B vanaf 235 euro per week. Bij Sunny Cars huur je trouwens altijd een all-inclusive huurauto. Alle benodigde verzekering

gen zijn dus inbegrepen, zonder eigen risico. Ook is een extra bestuurder steeds inbegrepen, je mag ter plaatse de tweede persoon doorgeven. Kortom: werkelijk all-in!
Meer info: www.sunnycars.be of de reisagent.

OVERNACHTEN

Wij verbleven in het charmehotel **Vannucci** in het hart van **Città della Pieve**. Dit pand werd gebouwd in 1887 door koning Vittorio als villa en enkele jaren geleden integraal gerenoveerd. Er zijn dertig kamers, een bibliotheek, een bar en een tuinterras. www.hotel-vannucci.com

CULINAIRE TIPS

Città della Pieve: Trattoria-pizzeria Serenella, zachtgeprijsd charmeadres zonder pretentie waar de mama achter het fornuis staat en de dorps-pastoor zijn vaste tafel heeft. Via Fiorenzuola 28.

Città della Pieve: Bistrot del Duca, kunstenaarsadres in slowfoodstijl, voor als het iets meer mag kosten. Er is een charmant terrasje. Via Po’Di Mezzo 3.

Città della Pieve: Locanda della Picca, geliefd om zijn panoramische terras en huisgemaakte pasta. Gesloten op dinsdag.

Assisi: Trattoria Al Camino Vecchio, Via S.Giacomo 7.

Assisi: Eén adres voor ijs en gebak: Pasticceria Santa Monica in de Via Portica 4-6.

Deruta: Trattoria Il Borghetto, Via Garibaldi 102. Gesloten op zondag.

Orvieto: Antica Rupe, Via Roma 8. Gesloten op maandag.

Orvieto: La Palomba, Via Cipriano Manente. Gesloten op woensdag.

Montepulciano: Osteria Acquacheta, Via del Teatro 22. Gesloten op dinsdag.

San Feliciano di Magione: Rosso di Sera, Via Papini 79. Gesloten op dinsdag.

Tuoro Sul Trasimeno: Osteria La Pergola, Via Ritorta 7. Gesloten op dinsdag, altijd open in de maanden juli en augustus.

Toeren door Umbrië, de tuin van hartje Italië. Vespa-rijden is een hype, maar ook een levenskunst. Niet voor niets werden er tot nu toe zestien miljoen stuks verkocht.

DE REKENING

Umbrië is opmerkelijk **goedkoper** dan het populaire Toscane. Wie de oerlokale adresjes opzoekt, zal zelden teleurgesteld zijn en denken dat de rekening een vergissing is: zo voordelig! Weet je: in Umbrië is het, net zoals overal in Italië, **verboden te roken** op alle publieke plaatsen, evenals in alle hotels, bars en restaurants.

PRAKTISCHE WEETJES

- **Kasteel van Montegiove:** reserveren is noodzakelijk; kostprijs: 5 euro p.p. Je kunt ook een kleine wijnproeverij met hapjes reserveren. www.castellomontegiove.com, info@castellomontegiove.com

- **La Scarzuola in Montegiove** is enkel te bezoeken na reservatie, in groep, en bel liefst enkele dagen op voorhand! Tel. +39 0763/83 74 63. Kostprijs 10 euro p.p.

- **Cantine Lungarotti**, Torgiano, Via Mario Angeloni 16. Rechtstreekse verkoop en mogelijkheid tot degustatie van maandag tot vrijdag van 10 tot 13 uur, en van 15 tot 18 uur. Prijs: 10 euro.

- **Museo del Vino**, Torgiano, Corso Vittorio Emanuele 31. Elke dag open van 9 tot 13 uur en van 15 tot 19 uur. Prijs: 7 euro.

- **Keramiek Grazia in Deruta:** winkel en museum, je kunt ook de ateliers bezoeken. Via Tiberina 181. Gratis toegang, open van maandag tot zaterdag van 9 tot 18.30 uur, met een uurtje middagpauze tussen 13 en 14 uur.

- **San Feliciano:** ‘visser voor een dag’: je gaat met een ervaren visser op een klein bootje, je mag zelf vissen, het eiland Polvese bezoeken en het centrum voor de visvangst van het meer verkennen. Niets moet, alles mag. Een excursie voor twee personen van drie uur kost 55 euro, maar als je weinig tijd hebt, kan het zelfs korter. Reserveren en info via tel. +39 075/847 60 05.